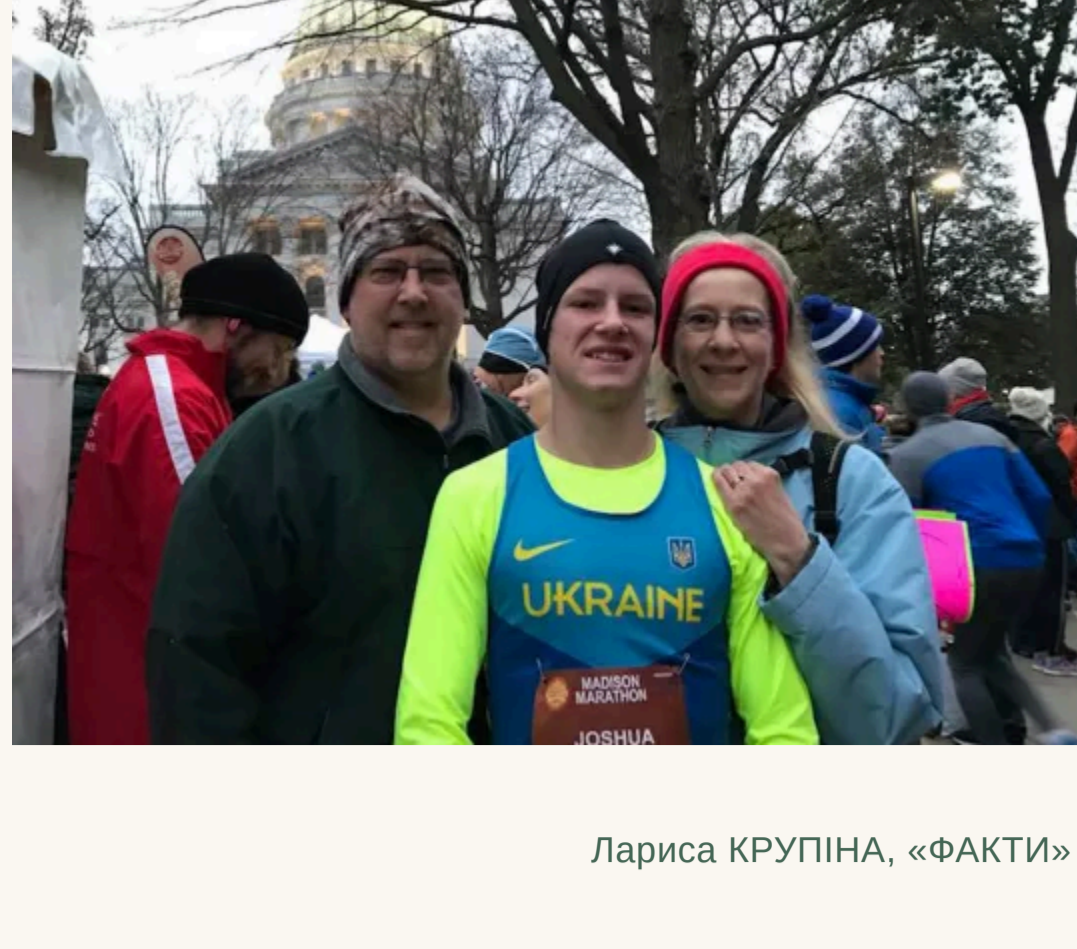

ОСТАННІ НОВИНИ

- 13:00** Любодя втрагедія розкритий особняк у расії: фото викликали ажіотаж у мережі
- 12:48** У лікарні помер 12-річний хлопчик, якого збила суддя у Кривому Розі: що відомо
- 12:38** Сотні тисяч з бюджету та від пов'язаних з ним організацій: стало відомо, скільки зареєстровано під час служби
- 12:24** «Виривав зубами чеку за чеком і завадав гранатами ворога, як у бойовику»: історія штурманки, що здолав стіх сміхом
- 12:14** Мобілізація потребує змін: Федоров жорстко розкритикував роботу ТЦК
- 12:08** Україна створила рамку для молодят, яку не бачать РЕБ
- 11:41** росю накривав бензином

«Як жити без синопчк?» — заливався слізьми на поминках п'ятий батько, приховавши, що дитина... жива

6:52 — 28 березня 2023

Лариса КРУПІНА, «ФАКТИ»

Через рік «ФАКТИ» відзначити 25-річчя газети. За цей час на сторінках нашого видання публікувалося безліч історій — про долі людей і про надзвичайні і навіть парадоксальні ситуації, в яких вони опинялися. І ось тепер в «ФАКТАХ» в рубриці «25 РОКІВ ПОТОМУ» ми розповідаємо читачам, як склалося життя героїв публікацій, що їм запам'яталися.

... «Царство небесне моему синопчк!» — плакав Петро. Він уже двінадцять років безпробно лив. На поминальному столі на газетці була нарізана нехитра закусь: сало, солоні огірки, ковбаса. Друзі спінулито згадали, перекидаючи чарку за чаркою. «А як пацана-то назвали?» — запитав один з приятелів. — «Сергійом ... Як жити-то тепер будемо без синопчк?» — «А поховали де?» — «Та вони в пологовому будинку сказали, що самі й поховать. Так і не побачив його», — журився, не моргнувши оком, невтішний батько, прекрасно знаючи, що... дитина жива.

«Він такий милий. Але такий хворий...»

— Так, влаштував він тоді спектакль з поминками... — зітхала мешканка Луганська Лариса Скорород, — Сажіж мене і змусив віддати сина!

Перша її дитина померла на другий день після пологів. 19-річна мати ледве це пережила. Через два роки завагітніла знову. Цивільний чоловік заявив: «А моя мама сказала: «Може, вона зо дитину наузувала?» Сина Женю Лариса вже народжувала і виховувала сама. Працювала на тарном складі, потім — реалізатором на ринку. Вийшла заміж. Але другий чоловік, Петро, першокласний зварювальник, почав випивати. Та так, що вона, незважаючи на нову вагітність, втікала з сином на найкращий квартиру.

— Після чергового з'ясування стосунків з Петром я перенерувала. Почался передчасні пологи. Лікарів попросила: «Робіть все, але щоб дитина була жива!». Правда, народженню другого сина ніхто не зрадів, — задувала жінка.

Це був 1998 рік. Безробіття. Інфляція. Свого житла у Лариси не було. Поки вона лежала 27 днів після кесарева, її мати, яка невзлюбила зятя за п'яни, прислала записку: «Якщо хочеш, щоб ми з тобою спілкувалися, залиши дитину в пологовому будинку. Забери його, щоб воно померло з тобою від голоду? Ти хоча б одну дитину підними!» Родичі чоловіка насідали не менш: «Залишай хлопця в пологовому будинку!» Чоловік зовсім добив: «У мене немає грошей навіть тобі на ліки. Якщо відмовишся від дитини, буду допомагати. Якщо ні — шиб».

Куди не робити вибір між двома дітьми, Лариса вирішила... померти. Перестала їсти, пила тільки воду і кефір, поки до неї, змарнілої і знесиленої, не пропустили семирічного сина Женю. «Мамочко, не вмирай! Мені без тебе дуже погано», — став просити старший син. І вона зрозуміла, що цього не кине. Кине молодшого, щоб вижив старший.

Повернулася з пологового будинку. Дізнавшись, що Петро молодшого вже і «поховав», і поминки справив, нічого нікому пояснювати не стала. Намагалася про молодшого не думати. Забути. Зате тепер вистачить на старшого, втішала себе вона.

...Одного разу в будинку дитини Лотково (Луганська область), де жив трирічний Сергіюк, приїхали усунителі з Америки Джеффі Камілла.

— Малюк в той час не ходив, не говорив, був млявим, — задував Георгій Фортунєв, довірена особа прийомних батьків Сергія. — У той час як всі діти бігали по майданчику, він сидів. Сабдуєе опустивши голову. «Це наш!» — розхвилювався Джефф. «Ти влюблений? Він такий милий. Але такий хворий... У нас вистачить сил його вилкувати?» — засумнівалася дружина Камілла. І тут малюк підняв голівку, боязко і з якоюсь відчаїною надією глянув на Камілла. І вона так заусмікалася. І я все зрозумів: ця мила жінка відряд ж прийшла його в своє серце! В Америку малюк відлітав вже з новим ім'ям: Джошуа Натан. Джошуа означало Господь — Спаситель, а Натан — дар Господа.

— Після приїзду, як розповідали батьки, мені влаштували «дитячий душ для новонародженого», — каже 23-річний Джошуа, з яким я зв'язалася по скайпу. — В Америці, за традицією, такий «душ» влаштовують для новонароджених або прийомних дітей, якщо б віку вони не були. Це вечірка, на якій збираються всі родичі, дарують одяг, іграшки.

Я швидко забув свій дитбудинок. Правда, кілька разів, коли був маленьким хлопчиком, згадував, що в ньому були відкриті двері в мою кімнату і що мені завжди було холодно... Зате наш перший сімейний будинок був таким теплим і захищеним! Він знаходився в місті Боскobel, штат Вісконсин. Це був великий замський будинок з шістьма спальнями. У мене була своя спальня з купою плюшевих ведмедиків. Ще була величезна ігрова кімната з безліччо іграшок. Оскільки моя мама керувала дитячим садом на дому, були й інші діти, які приходили пограти, тому я пам'ятаю, що наш будинок завжди був наповнений шумом і веселощами.

У батьків була собака породи біель Еббі, і ми з нею стали кращими друзями. Наш будинок знаходився на тихій дорозі, і у нас був гарний двір з городом, гоїдалками і безліччо іграшок. У наших сусідів були корови і коні, і ми ходили гуляти, віталься з сусідами і дивилися на тварин. Там завжди було чим зайнятися.

Але незабаром Джошуа занудгував. І став мріяти про брата і сестру. Коли йому виповнилося 10 років, в травні 2008 року, батьки привезли з Росії трьох сестер і брата у віці трьох, чотирьох, шести і семи років.

Щоб Джошуа не було нудно, батьки привезли йому з Росії трьох сестер і брата

— Мої батьки були дуже щасливі, — говорить Джошуа. — Я теж. Я став їм справним старшим братом.

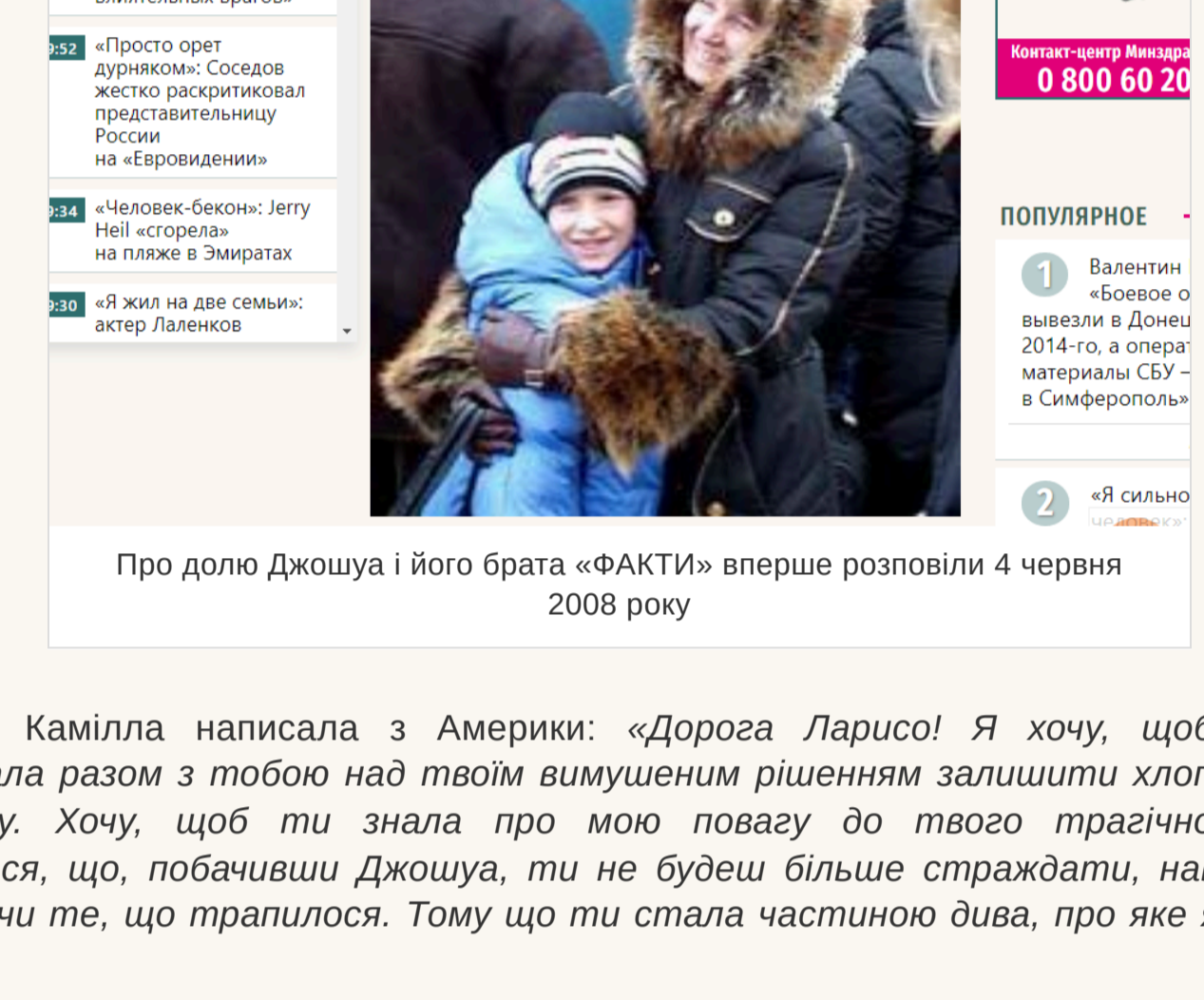
«Я б свого ніколи не віддала»

— Всі ці роки я думала: «А раптом мати Сергія-Джошуа страждає? Сидить на паперті і просить милостиню? Але ж ми можемо розшукати її в Україні. І розповісти, який чудовий у неї росте син. Вірніше, у нас», — згадує Камілла.

Вона попросила Георгія Фортунєва розшукати Ларису.

— І я її знайшов, — розповідає Георгій. — Побачив щурі і кілька інфантільну жінку, яка з усіх сил намагалася вижити. Вона змінювала професії, намагаючись знайти хороший заробіток, щоб дати освіту старшому синові. Її син п'ять у вечірню школу, влаштувався на роботу... Дізнавшись, що молодший син, їй син живє дев'ять років, хочє з нею зустрітиса, Лариса зраділа.

— Прилетіши в Україну, ми сіли на поїзд з Києва до Луганська, — продовжує Джошуа. — Мама Лариса чекала нас на вокзалі. Ми з батьками виїшли з поїзда, обнялися, і я сказав: «Привіт, мама. Я люблю тебе!» І вона відповіла: «Я люблю тебе, Джошуа!» Ми побували у неї вдома, подивилися сімейні фотографії, побачили фотографії моїх українських бабусь і дідусів і родичів, погратили з братом Женю. Це був особливий день.

Незабаром Камілла написала з Америки: «Дорога Ларисо! Я хочу, щоб ти знала, що я плакала разом з тобою над твоєю вимушеним рішенням залишити хлопчика десять років тому. Хочу, щоб ти знала про мою подягу до твого трагічного рішення. Я сподіваюся, що, побачивши Джошуа, ти не будеш більше страждати, навіть глибоко переживаючи те, що трапилося. Тому що ти стала частинною дива, про яке я так сильно молилася».

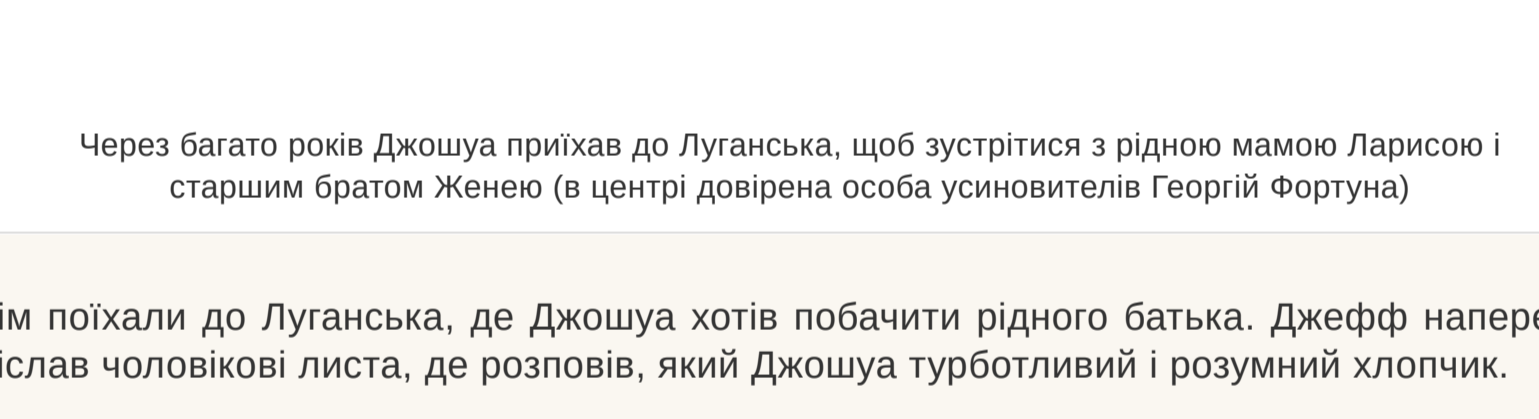
Важко описати словами відчуття усунителки такої дитини — це особливий привілей. Моє серце тріпотіє від радості, що Джошуа мій син. Я хочу, щоб ти знала, яка ласкава і любляча ця дитина. Господь не дав мені народити, але дав мені такого, краще якого я не могла собі навіть уявити.

Хай не буде і дня, коли ти б не змогла пройти з високо піднятою головою, думачи про прийняте тобою рішення. Твоє жертва в повній мірі винагороджена благодаттю. Ти зробила нас такими щасливими! Твій вибір зробив щасливими багато сімей. Слідом за нами 13 сімей з нашого містечка прийняли рішення усунити дітей з України. Тринадцять! Як багато, дякую, дякую!

Читачки цей лист, Лариса відчувала: вона прощена. Це ж чудово, коли жаклива зрада волею випадку втрачає свої ганебні риси і стає благом і частям для когось. Всевишній так все влаштував, що тепер у неї не було ні сорому, ні туги. Можна ходити «з високо піднятою головою», як писала Камілла. Ось тільки сусіди, дізнавшись про історію Лариси з газет і телесюжетів, ні-ні, та й колоди доклямає: «Як ти могла? За скільки ти продала свого дитину?» — «Я б свого ніколи не віддала ... Розірвіться, але тьяни!»

«Ніяких ревнощів не було»

Лариса захопилася космоенергетикою, закінчила курси універсальної магії, навчилася робити масажі. Вийшла заміж за колишнього шахтера. В останній раз вони з 15-річним Джошуа бачилися в 2013 році, зустрівшись на телепрограмі «Стосується кожного».

Через багато років Джошуа приїхав до Луганська, щоб зустрітиса з рідною матиою Ларисою і старшим братом Женю (в центрі довірена особа усунителів Георгій Фортуня)

Потім поїхали до Луганська, де Джошуа хотів побачити рідного батька. Джефф напередодні надіслав чоловікові листа, де розповів, який Джошуа турботливий і розумний хлопчик.

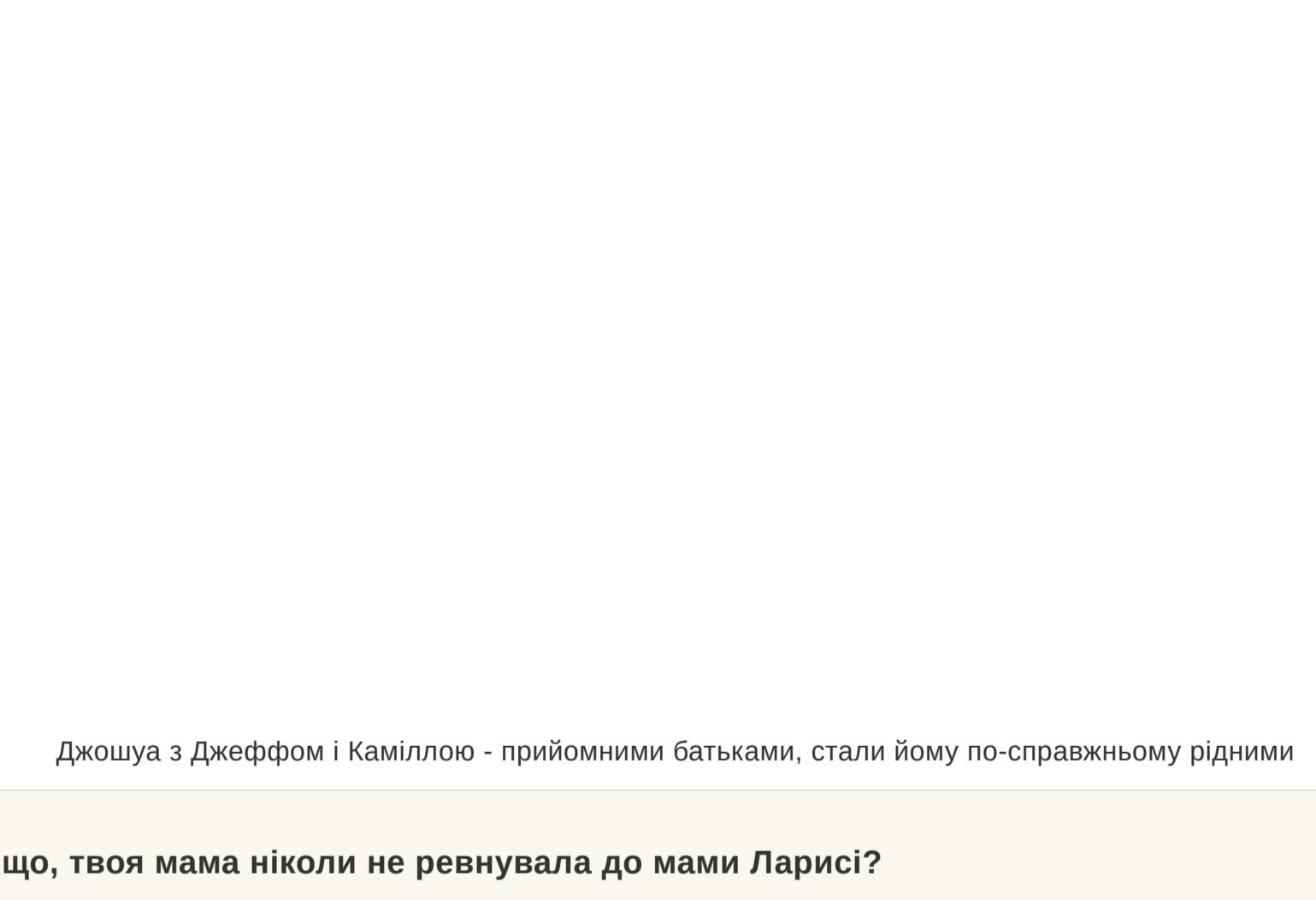
«Завжди вам, Петро, у мене з'явилася можливість набутти досвідку батьківства, і я вдячний вам за це назавжди. Я хотів би зустрітиса з вами персонально, потиснути вам руку і подякувати за подарунок, який ви зробили світу...» - написав Джефф. Але, коли Джошуа в прийомними батьками прибули до Луганська, Петро лежав удома п'яним, з розбитим в бійці обличчям. Прославився, він так і не наважився зустрітиса з кинутим сином. А через кілька років помер, так його жадно рази і не побачивши...

— Тоді, в Луганську, ми довели розмір вашого плодотного, поки не прийшов час сісти в наше касте, — згадує Джошуа. — Всі ми плакали. Я пам'ятаю, як поклав руку на внутрішню частину в'язки, а моя біологічна мама покляла руку на зовнішню сторону вікна, прикриваючи мою. Це був важкий момент. Мій розум питав: «Чи побачу я її коли-небудь знову? При всій політичній напруженості в Україні в той час я задавався питанням, чи буде вона в порядку. Поїзд рушив, і я бачив її востаннє. Моє серце розривалося...»

— Як же ти їх розподілив в своєму серці? Двох мам... Таких різних.

— Я буду вічно вдячний своїй біологічній мамі Ларисі за те, що вона подарувала мені життя. За те, що своїм важким рішенням дала мені шанс приїхати в Америку і мати батьків, братів і сестер. Як у мене є зарплата, і я вічно вдячний мамі Камілла і татові Джеффу за те, що усунутили мене. І повністю змінили хід мого життя.

І це я радий, що мама Камілла брала знати мамі Ларисі, що дитина, від якої вона відмовилася, цілком здорова і любляча. Крім того, для мене було важливо знати своє коріння і краще розуміти свою історію. Я українець. І чим пишася, я займався кросом, легкою атлетикою, футболом. У 2017 році, коли проїбг свій перший марафон (24,6 мил) за 3 години 54 хвилини, я вирішив вшанувати Україну і надів спортивну форму України.

Джошуа з Джеффом і Каміллою — прийомними батьками, стали йому по-справжньому рідними

— І що, твоя мама ніколи не ревнувала до мамі Ларисі?

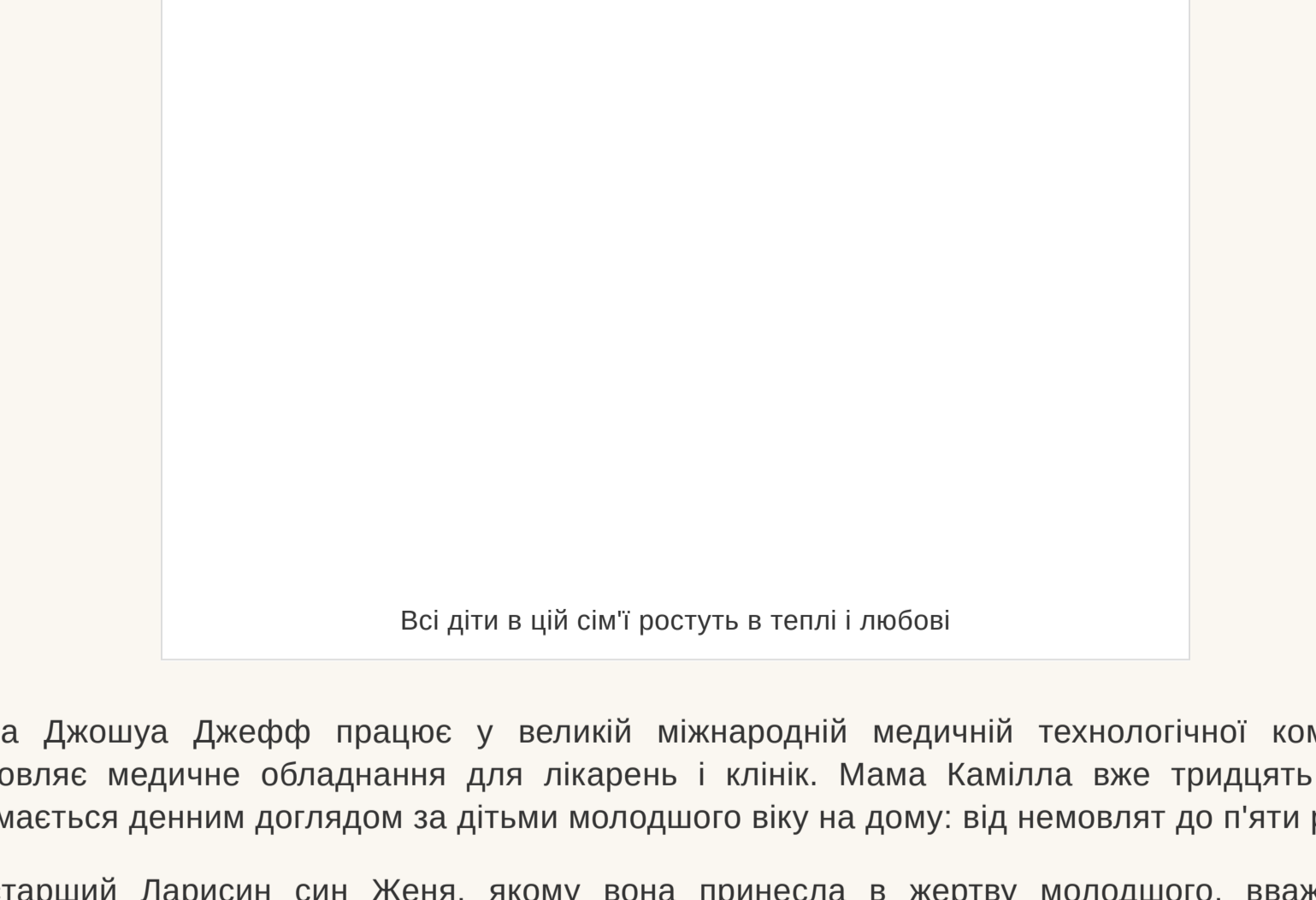
— Ніяких ревнощів не було. Всі ми були сім'єю. Обидві мамі, хоча і були далеко одна від одної, були об'єднані в одному — любити мене... Це так чудово!

Женя відсидів два роки у в'язниці

Сьогодні 23-річний Джошуа вчиться в бакалавраті неповний робочий день, так що може підробляти трейдером, щоб оплачувати власну освіту. Крім того, він працює помічником тренера-волонтера з бігу в своєму шкільному окрузі. Серце прекрасного пурволосого юнака вільне.

— Я це не захохаєся, але я молюся, щоб Бог готував для мене особливу інжну в найближчому майбутньому, — говорить Джошуа.

Усунвлені брати і сестри з Росії теж ростуть у теплі й любові. Анінкіе 19 років, вона навчається на другому курсі коледжу. Джеймс — 18, і він на першому курсі коледжу. Тетяні — 16, вона вчиться в неповній середній школі, а Раїсі — 15, вона навчається у другому класі середньої школи.

Всі діти в цій сім'ї ростуть в теплі й любові

Папа Джошуа працює у великій міжнародній медичній технологічній компанії, дозволяє медичне обслуговування для лікарів і клінік. Мама Джошуа вже тридцять років займається денним доглядом за дітьми молодшого віку на дому: від немовлят до п'яти років.

А це дитини Ларисин син Женя, якому вона принесла в жертву молодшого, вважаючи, що це допоможе їм з сином жити, виріс «судованим, з хоршими душевними якостями». Правда, після школи потрапив у в'язницю на два роки. «Після мого замикає він залишився один у двокімнатній квартирі, часто вдирав труди, які курили «травку», і сина звали мого не як власника наркоманського в'язити», — розповідала ФАКТАМ «Лариса. Після звільнення Женя працював обліковцем на складі».

Кли на Донбасі почалася війна, Лариса і її чоловік-шахтар пенсіонер Микола переїхали в Ужгород, в Івано-Франківськ. На своїх сторінках в соціальних мережах 58-річний Микола постить російськомовні фейки, лає Україну і «Правий сектор» і вважає, що радянський журнал «Крокодил» давав правильне уявлення про політику США. 53-річна Лариса хвалиться пасажиром і екіпажу літака Ту-154, який розбився, коли летів до Сирії 25 грудня 2016 року, вигукуючи: «Ми всі разом полюбили Сирію!»

Всі спроби дізнатися про долю старшого брата Джошуа Жені, який підтримує політику окупаційної влади і залишився в ОРДЛО, на це питання мати відповідати не хоче... Раніше «ФАКТИ» розповідали, як склалася доля іншого нашого героя, вихованця дитбудинку Лариса Брязко, який переніс в Україні смертельну хворобу і був усунулений подружньою парою з США.

Читайте також: «Дізнавшись історію цієї дівчинки, плакав навіть суддя»: 10-річна українка здобула нову сім'ю в США

Читайте нас у Facebook 7724

© 1992—2026 «ФАКТИ та КОМАНДИ» | Привітання і привітання | Правила користування сайтом бабуся

Усі права на матеріал сайту захищені авторськими та інтелектуальними законами України. Матеріал не рубрикує «на прохання редакції», «Рейтинг», а також починає симіонів. Публікується у якості реалізації та має інформаційно-комерційний характер.

МАНА САЙТУ

Новини	Світ	Культура	Квітка рецепта	Історія сучасності	Іменинники дня
Україна	Глобальна	Шоу-бізнес	Лідри та зорі	Наука та технології	Гороскоп
Гороскоп	Бізнес	Фігура дня	Життєві історії	Кіно і серіали	Біос: висвіт
Грати	Спорт	Суспільство	25 років погони	Запам'ятайте у Факти	Фотофакти
Гороскоп	Футбол	Сільське життя			1994